

Het Polderhuis Blad

Informatieblad over Westkapelle

NUMMER 30

MAART 2006

Oplage 1300, incl. buitengebied

Redactieadres: Kon. Julianastraat 19, 4361 EA Westkapelle

'Volk van bazalt'

Van 15 april tot 30 oktober 2006 kunt u een nieuwe wisselexpositie in de *ontmoetingsruimte* van het Polderhuis bezoeken, dus gratis toegankelijk. De titel van de nieuwe expositie luidt: "*Volk van bazalt*" in beweging, een *eigentijdse interpretatie*. Deze titel is ontleend aan het gelijknamige boek van de Westkappelse schrijfster Dignate Robbertz, pseudoniem voor Adriana Verstraete. Zij moest Westkapelle verlaten en door middel van haar boeken probeerde ze de sfeer van haar jeugd op te roepen en haar gevoelens voor het dorp weer te geven.

Wij hebben veertien jonge kunstenaars, die in Westkapelle wonen of hun roots in Westkapelle hebben, gevraagd naar aanleiding van bovenstaand thema een kunstwerk te maken. Sommigen hebben een professionele kunstopleiding gevolgd, of zijn daar nog mee bezig, anderen hebben het zichzelf geleerd. Het is de bedoeling dat de deelnemers hun gevoelens/emoties met Westkapelle en haar inwoners in hun werk leggen. De expositie wordt een mix van allerlei kunstvormen, onder andere fotografie, aquarel, olieverf, sieraden van edelmetaal, basalt, 2-of 3 dimensionaal werk en videokunst. Door middel van deze expositie willen wij laten zien dat Westkapelle ook op dit gebied veel te bieden heeft. Deze tentoonstelling is tevens een verkoopexpositie: de kunstenaars worden in de gelegenheid gesteld het kunstwerk of eerder gemaakt werk te verkopen.

Oproep aan creatieve Westkappelaars:

De werkgroep wisselexposities heeft voor de nieuwe tentoonstelling "*Volk van bazalt*" in beweging, een willekeurige groep kunstenaars benaderd, maar we weten zeker dat er nog veel meer creatieve Westkappelaars zijn.

In de toekomst willen we vaker exposities inrichten met werk van Westkap-

Rabobank

Hoofdsponsor Polderhuis Blad

pelaars of van mensen die zich met Westkapelle verbonden voelen. We denken niet alleen aan schilderkunst of fotografie, maar ook aan houtsnijwerk en beeldhouwkunst, allerlei vormen van handwerken (zoals quilten, kantklossen, patroonweven, het maken van wandkleden) en collages. Alle technieken zijn welkom. Verder willen we proberen om alle kunstzinnige mensen met elkaar in contact te brengen, om ervaringen uit te wisselen of om inspiratie op te doen. Het ontmoetingspunt is dan de ontmoetingsruimte van het museum. Om de juiste mensen te benaderen, hebben we namen en adressen nodig. We zoeken mensen uit alle leeftijdscategorieën, van jong tot oud. Ben je creatief bezig, zou je wel eens aan een groepstentoonstelling mee willen doen en wil je graag van gedachten wisselen met andere kunstzinnige mensen? Meld je zelf dan aan bij de werkgroep wisselexposities:
Ans Dingemanse, tel.: 571609
Daan Hengst, tel.: 572004
Marjan Minderhoud, tel.: 571691

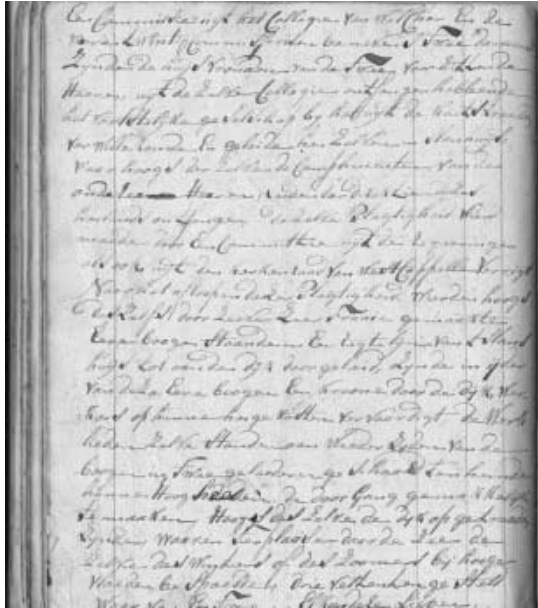
Gezocht:

Voor kinderfeestjes in het museum zoekt de werkgroep een ouderwets Knikkerbord. Informatie en aanbiedingen: Nienke Melissen, 570700 in het Polderhuis.

Alle dagen open

Vanaf 1 april is het Polderhuis weer alle dagen open, van 10.00 tot 18.00 uur. Ook voor gewoon een kopje koffie of een bezoek aan ons winkeltje! Er liggen allerlei nieuwe producten in de winkel. Kom gerust eens vrijblijvend kijken.

Berichten uit 1800

De eerste pagina van het verhaal over het bezoek van Willem de V

Zoals eerder gemeld zullen we regelmatig een bericht publiceren uit een bijzonder boekje van een Westkappelaar die in 1766 werd geboren: Laurus Willem Roelse, een zoon van Willem Roelse (geboren in 1728). Laurus overleed op 9 november 1847. Laurus was gemeente ontvanger en had een veelzijdige taak, onder andere het taxeren van inboedels van overleden mensen, inkopen doen voor de gemeente, achter jutters aangaan et cetera. Gedurende die periode heeft Laurus Willem een soort dagboek of notitieboek bijgehouden. Hierin maakte hij niet alleen aantekeningen die direct met zijn werk te maken hadden (zoals de openbare verkoping van een inboedel t.b.v. erfgenamen) maar ook dagaantekeningen van bijzondere gebeurtenissen.

Dit aantekenboekje is wonderwel bewaard gebleven en terecht gekomen bij zijn achterkleinzoon die het boekje weer aan zijn eigen kleinzoon gaf. Deze nazaat, Lou Roelse (6^e generatie) heeft toestemming gegeven om regelmatig stukjes uit dat boek te publiceren in het Polderhuis Blad. Het boekje is inmiddels gescand door Stichting Polderhuis. De vrouw van Lou, Liesbeth Roelse, heeft alles overgetypt en Jac Pouwelse is bezig met de vertaling in leesbaar Nederlands.

Overgetypt staat er:

Aankomst van Zijne Doorlugtige En Kooninglijke Hoogheden binnen de Steede WestCappelle op den 1 Julij 1786
De dag was nog Naauwelijks Verscheene of Een ijder ad zig aldaar beijvert om alles naar Zijn vermogen toe te brengen Wat

Zouw Konnen dienen om de Zelve alle Luyster bij te Zetten , En Zoo veel mogelijk was , aangenaam te maaken daar nu het voornaamste van de Walcherse dijkage zig bevindt te WestCap= waaren hunne doorluchtige En Kooninglijke Hoogheeden met hunne Familie verzogt om zig van Middelburg , langs de Aarde-En Zandwegt derwaars te willen begeeven , Zijnde de Heer en Stad En breede Geerfden van Walcher met der Zelve Minister

beneevens de Heer President van de vierentwintig Commisarisen En Eenige Leeden uijt het Collegie Prestenteerende alle de GeSande deZes heiland.

Na de vertaling door Jac Pouwelse komt het volgende verhaal naar voren.

Stadhouder Willem V bezoekt Westkapelle

Aankomst van de doorluchtige koninklijke hoogheden in de stad Westkapelle op 1 juli 1786.

De dag was nog nauwelijks begonnen of iedereen was al druk bezig om, zoveel het in zijn vermogen lag, bij te dragen aan het welslagen van het bezoek en om het de bezoekers zo aangenaam mogelijk te maken. Aangezien de belangrijkste dijk van Walcheren die van Westkapelle was, had men de koninklijke familie verzocht om zich van Middelburg langs de zandweg daarheen te begeven.

Het gezelschap bestond uit de Heer Stadhouder (Willem V), de grootgrondbezitters van Walcheren, de minister, de president met 24 commissarissen en enkele leden van het polderbestuur als vertegenwoordigers van alle inwoners van het eiland, met hun griffiers. Ook de dijkgraaf van de "Watering de Vijf Ambachten" was tijdig vooruit gereden om de hoge gasten op te wachten.

Alle inwoners van Westkapelle, samen met een menigte mensen uit naburige dorpen en steden stonden reikhalzend te wachten op de komst van de Koninklijke gasten. Om elf uur werd hun wachten beloond toen het gezelschap voor het Polderhuis stilhield.

Een commissie uit het college van Walcheren en de 24 commissarissen, samen met twee dames, namelijk de echtgenotes van de twee voorzitters van dit college, verwelkomden het vorstelijk gezelschap bij het uit de koets stappen en begeleidden hen naar het Polderhuis. Daar werden de gasten begroet door de direc-

Het Bezichtigen van den Westcappelfchen Dijk, met derzelver bewerkingen, door zijne Doorl. Hoogh. WILLEM DE V. en deszelfs Koningl. Gemalinne en Vorstelijke Spruiten. Den 1ste Julij, 1786.

Een prent van het bezoek in 1786.
Bron: Een Dijk van een Dijk van Leo Hollestelle, pag.18

tie van het polderbestuur en door afgevaardigden uit het gemeentebestuur en het kerkbestuur.

Na afloop van deze plechtigheid werden de hoge gasten door zeven erebogen van het Polderhuis naar de dijk begeleid. Op elk van deze erebogen stond een kroon die door de dijkwerkers op eigen kosten was gemaakt. Ter weerszijden van de erebogen stonden de werkmensen in twee rijen opgesteld om de gasten naar de dijk te geleiden.

Op de dijk, op dat gedeelte wat bij hoog water onderliep, stonden drie tenten. Twee daarvan waren aan elkaar gekoppeld met uitzicht op zee. De derde tent stond apart. De koninklijke gasten werden verzocht plaats te nemen in de grote tent, waar een smakelijke lunch klaarstond. Hier gebruikten de gasten enige versiersingen. In de andere tent stonden enkele tafels met eten voor de personen die geen plaats konden vinden in de grote tent. Voor de koninklijke gasten werd intussen een stukje muziek ten gehore gebracht.

Na het beëindigen van de lunch wilden de Hoogheden wel de bijzonderheden van het dijkwerk zien. Op een teken begonnen alle dijkwerkers aan een demonstratie van hun werkzaamheden. De volgende werkzaamheden werden vertoond voor de Vorst, voorafgegaan door de hoofdcommies van het eiland en de inspecteur van de provincie en gevolgd

door het hele comité en de samengevloede menigte:

1. Het bespijken van de palen tegen de paalworm. Deze was in het jaar 1730 aan onze kust ontdekt en is daarna sterk in aantal toegenomen. De blauwe Doornikse zinkstenen zijn doorvreten door de zeeworm evenals het hout. Deze worm heeft zich 25 jaar hier vertoond (*).
2. Het punten van de palen, dit wordt doorgegaan gedaan door de 25 oudste dijkwerkers.
3. De reparatie van het rijsbeslag bij de "Noorman". De reparatie van een kuil bij "Rijgersbroek" en het afdekken daarvan met rijsbeslag. Deze plaats is zo genoemd naar een V.O.C. schip wat daar in 1738 is vergaan. Het uit de grond trekken (pensen) van de staken met een houten paard en het verwijderen van het rijsbeslag om de dijk aldaar te kunnen opvullen met klei.
4. Het omlaag brengen van een partij steen, zowel met een berrie als op de rug van de dijkwerkers, naar de teen van de dijk in "het grote gat". Dit wordt zo genoemd na een zware beschadiging van de dijk in 1682; dit gat wordt opnieuw opgevuld en tegen aanvallen van de zee beveiligd met een fundament van steen, dat de voornaamste sterkte van de dijk uitmaakt.
5. Het opnieuw ophogen met klei van een stuk dijk wat geheel versleten is, tussen "Odijskroon" en "het grote gat". Deze wordt daartoe in het binnenland uitgegraven en met

paard en wagen aangevoerd. Het onder lijn leggen van dit stuk dijk nadat het nat was aangetrapt en gereden en het bekrammen met een goede stromat.

6. Het inheien van palen en het uit de grond persen van een houten paal, met een zwaar pens- of waaghout in het "Kruishoofd". Dit is het belangrijkste deel van de zeekering van de hele watering, namelijk de hoek van de dijk.

7. En tenslotte: de reparatie van het staket aan "t Noordwaarschoofd" alsmede het in de dijk heien van vijf gewone 'trekheien' en het vullen van het staket met rijshout en steen.

Na het bezichtigen van dit alles namen hunne doorluchtige en Koninklijke hoogheden afscheid van de heren en dames en betuigden hun genoeg over wat zij gezien hadden. En als blijk van waardering gaven ze de dijkwerkers twee oxhoofden wijn (1 oxhoofd = ca. 230 liter).

De rest van de dag werd door de inwoners van Westkappel met vreugde doorgebracht.

De grote menigte mensen uit diverse plaatsen die naar het koninklijk gezelschap kwamen kijken hebben zich netjes gedragen.

Westkapelle 1786, Lourus Willemz. Roelse (1766-1847)

(*) JacP: Men dacht toen dat de gaten in de stenen ook werden veroorzaakt door de paalworm, maar dat bleek later het werk te zijn van de boormossel.

Gezoekt:
We zoeken nog enkele oude kleden voor in de noodwoning in het museum. Door het drukke bezoek (17.000 maal 2 voeten) slijt het materiaal. Informatie en aanbiedingen: 570700 Polderhuis.

Kleed jezelf in boerengoed en mutsen plooiën

In het najaar van 2006 willen we bij voldoende belangstelling weer een cursus: *Kleed jezelf in boerengoed* starten in de ontmoetingsruimte van het museum.

Je kunt je hiervoor opgeven bij Marjan Minderhoud (tel.: 571691). Zodra er voldoende belangstelling is, ontvang je bericht wanneer de cursus van start gaat en wat de kosten zijn.

We zijn enkele keren benaderd of het mogelijk is om een cursus *mutsen plooiën* te verzorgen. Natuurlijk willen we hieraan graag gehoor geven, alleen hebben we iemand nodig die bereid is deze cursus te geven. Daarom hierbij de oproep of er personen zijn die anderen willen leren hoe mutsen geplooid worden. Opgeve bij Marjan Minderhoud (tel.: 571691)

Vikingboot Aasa

Momenteel wordt de boot gerestaureerd in de Oosterscheldewerf in Goes

In 2004 haalde Stichting Karolingische Burg Oost-Souburg een Vikingschip naar Zeeland. Het schip is een replica van de bijboot van het grote Gokstadschip en heeft eerder dienst gedaan in het themapark Archeon. De boot heeft de naam Aasa gekregen en is daarmee vernoemd naar een Deense Vikingkoningin. De boot wordt nu gerestaureerd door mensen van de Stichting Oosterscheldewerf in Goes. Dit reïntegratiebedrijf begeleidt langdurig werklozen naar werk en ze zijn blij met dit bijzondere bootje. De Aasa komt op 10 juni naar het Polderhuis. Hier maken we een feestdag van.

Wasschappelse Vikingendag 10 juni 2006

Vanaf 10 juni is de replica Vikingboot Aasa te zien in het Polderhuis. Vanaf de grote vuurtoren wordt de boot om 13.00 uur onder begeleiding van kinderen en muziek naar het museum gebracht. Kinderen in Noormannen-voetbaltenuë en in Vikingtenuë met (hopelijk) voorop de Brassband van OKK. Kinderen die verkleed zijn ontvangen bij de vuurtoren een consumptiebon voor in het Polderhuis. De boot wordt 's middags om 17.00 uur in het museum getild via de zolderdeur bij de uitkijktoren.

Ten tijde van dit schrijven zijn we in onderhandeling met de groep Feniks. Dit zijn mensen die de historie nieuw leven inblazen door de werkelijkheid van toen zo getrouw mogelijk neer te zetten in het leven van nu. Kijk en proef hoe de Vikingen gekleed waren en hoe ze leefden. De groep is ook te vinden op website www.feniks-historie.nl

De hele middag en vroeg in de avond zijn er activiteiten in en om het Polderhuis. Voor de

kinderen spel en creatieve dingen. Om de activiteit bij de kinderen onder de aandacht te brengen wordt op de scholen van te voren een klein themaboekje uitgedeeld. Voor volwassenen zijn er activiteiten rond "Vikingsport met een knipoog". Er wordt gezongen, er zijn Vikingdemonstraties, er zijn Vikingbollen (gebakken door de Sterrenclub), er is zelfs Vikingbier!

Voor op de kalender:

13.00 uur Vikingboot bij de vuurtoren
 13.05 uur Vikingboot naar het Polderhuis
 13.30 uur Start allerlei demonstraties
 15.00 uur Zing maar mee
 17.00 uur Vikingboot naar binnen
 19.00 uur Zing maar mee
 19.30 uur Dweilband
 20.00 uur Sluiting
 Doorlopend: demonstraties, spelletjes, hapjes.

Viking avonturenfilm

De toneelspelers van de Sterrenclub hebben samen met Peter Provoost een avonturenfilm-pje gemaakt over de Vikingen. In het volgende blad leest u hier meer over. Deze film wordt de hele dag gedraaid!

Op 't vrôon

Door Jan Kaland

*De winterdag wijkt van de breede ruiten;
 een somber licht wordt allengs uitgestort
 over het vroom en 't grauwe duin daarbuiten
 waar straks de avond onherroepelijk wordt.
 Jan Campert*

Moeten we het niet eens over het vroom van Westkapelle hebben, zo vaak en zo melancholiek bezongen door Jan Campert? Als je over het vroomgebied praat dan bedoel je in het huidige spraakgebruik meestal de weilanden aan de binnenkant van de duinen, het grensgebied tussen zout en zoet met de daarbij behorende plantengroei. Historisch gezien is dat niet helemaal juist. Vroomland was de grond die eertijds toebehoorde aan de ambachtsheer en dus geen particuliere eigenaar had. Daaruit vloeit ook de Westkappelse vroombetekenis voort, n.l. de weilanden waarop iedere burger koeien en paarden kon weiden. In onze contreien lagen de vroomweiden onderaan de duinen. Vandaar.

De Westkappelse vronen lagen zowel aan de zuid- als aan de noordkant van het dorp. Het zuidelijke ("zuuverse") vroom is na de oorlog verdwenen, en ligt nu grotendeels onder de "nôoddiek" en het badstrand.

Wat we nog wel hebben is het Noordervroom al hoor je die naam bijna nooit meer.

Het Noordervroom

Het Noordervroon begon direct noordelijk van de Krekelstraat en had geen duidelijk bepaald einde. Het eerste stuk had tot in de jaren dertig het uiterlijk van een duingebied. Deze "ôdgten en lêêgten" werden in de crisistijd als een soort werkverschaffing geëgaliseerd. Na de oorlog kwam dat goed uit, want toen was het een geschikte plaats voor de noodwoningen. In een noodwoning woonde je, zoals toen iedereen zei, "op 't vrôdn". En op 't vroon, daar gebeurde 't.

De noodwoningen op 't vroon, dat was wel een aparte wereld. Dwars door die wereld liep, als "mainstreet" in Disneyworld, breed en majestueus onze "hoofdstraete". Als het enige baken dat niet is verzet ligt de brandblusput van de hoofdstraete nu nog in het fietspad onder aan de dijk.

De noodwoningewijk op het Noordervroon; Foto N. Flipse-Roelse

Vertellen over 't vroon heeft een hoog van oude mensen, de dingen die voorbijgaan-gehalte. Wetende dat nostalgie wel leuk maar niet alles is, kan ik de verleiding toch niet weerstaan enkele beelden uit mijn kinderjaren aan mijn peinzend oog voorbij te laten trekken. Het beeld vanuit onze noodwoning was de negotie van een bejaarde ondernemer en die bestond uit een grote berg schroot. Hier, in een bunker bij de oude "Kriekelslaege", kon je De Waarheid vinden. De man was, alleen al door zijn bijnaam, niet wat je noemt een alledaags type. Na veel omzwervingen was hij op zijn

Gezocht:

Kees Minderhoud van de Heiploeg, Benoordenhoutseweg 4, is op zoek naar een oude werkbroek voor demonstraties met de heiploeg. Telefoon 571467

oude dag in zijn geboortedorp teruggekeerd. Zijn dialect was hij verlerd maar daarmee kon hij een klein spraakgebrek niet verborgen houden. Geheelonthouder was hij niet geworden. Net als Dagobert Duck kreeg hij af en toe zijn neefjes te

logeren, al waren dat er geen drie maar twee. Zij heetten Ronnie en Johnnie of zo en ze

waren enigszins pyromanisch want als zij er waren stonden geregeld de duinpannen, die eigenlijk "bommepitten" waren, in de fik. Soms denk ik dat die jongens hier nog geregeld komen.

Tegenaan de dijk stonden nog veel meer bunkers. Een ervan, dicht bij onze noodwoning, was in gebruik als geitenstal. Het was de knijp van deze hoge bunker naar beneden te springen in het losse zand. Bij de slaege was het "duvebunkertje". Hier stond ook de tank die op het laatste nippertje werd gered van het oud ijzer en nu als oud ijzer op de dijk staat.

In een ander niet meer zo scherp beeld loopt Loutje. Met een pannetje aan een touwtje gaat hij ergens zijn eten halen, Als je hem tegenkwam werd je geacht te vragen: "Wat doet dat ding?" Zijn antwoord was altijd kort en vastberaden: "Poef!" Eén variant was mogelijk. Je zette dan voor met "Kaas, kaas...", wat Loutje bracht tot de nooit begrepen wijsheid: "Komijnekaas!"

Huiver en verwondering wekte Joapje, een griezelig en groezelig bubbetje, dat altijd op zijn zwarte klompjes tussen de noodwoningen schuifelde. Zijn broer was Jasper. De vlegelaren van Joap en Jasper, het had een felrealistisch jeugdboek kunnen zijn. Joapje was in alles blijven steken in de sixties; die van de 19e eeuw welteverstaan. "Old man look at my life, I'm a lot like you were", had ik hem nu samen met de intussen ook bejaarde Neil Young willen toezingen.

Het werd allemaal minder romantisch toen de mensen gingen verhuizen en de leegkomende noodwoningen stuk voor stuk gesloopt werden. Daarmee kwam er wel ruimte voor andere dingen. Naast de slaege kwam het eerste voetbaltrainingsveld met verlichting. Een lege noodwoning diende als kleedkamer.

Het "echte" sportveldencomplex lag meer noordelijk op het vroon. Dit was bereikbaar vanaf de dijk maar ook via een modderig paadje achter het kamp, waaraan ook de vuilnisbelt lag. Probeer maar niet dit sportveld te vergelijken met een hedendaags sportcomplex. De gemeente streefde naar een multifunctioneel gebruik, wat werd gevonden in een verpachting als schapenwei. Het voordeel voor de jeugd was dat je het hoofdveld ook als trapveld mocht gebruiken. Voor aanvang van de sportwedstrijden moest je wel zelf de schapen naast het veld brengen. Niet ieder schaap was daarvan gediend en je liep dan ook een groot risico op een stomp in je maag met een aaibare maar harde schapenkop. De grasmat lag er direct niet bij zoals Louis van Gaal dat graag

De Junior Noormannen in 1959

ziet. En om een schapendrolletje meer of minder maalde je niet.

Tussen de vuilnisbelt en de dijk heeft nog een trapveldje gelegen, zonder gras en met restanten bunkerpuin en betonijzer. Als je hier voetbalde werd je in de gaten gehouden vanaf een raadselachtig, raar torentje op de dijk, dat naar ik later begreep van de BB was. Wat de BB-ers, naast het bespieden van de voetballertjes, hier uitvoerden zal wel topsecret zijn geweest.

Nog verder naar het noorden was en is "D'n Bocht", een uitgestrekt weidegebied met de ijsbaan, de Vaert en andere brede sloten. D'n Bocht heet zo omdat de dijk en met hem de vronweij bij het ijzeren torentje naar het oosten ombuigen.

Ik zou nog willen schrijven over de vooroorlogse koeienwachter, over het noodwinkeltje bij de slaege waar ze kauwgom met vogelplaatjes hadden, over de barakken met de kantine, over de skelterbanen en de kreukelfabriek, over het oorlogsmuseum, het ijzeren torentje en de kampeerboerderij, over de door ganzen bewaakte dijkwoningen zonder elektriciteit, waar de thee voor de voetballers werd gezet en over de laatste dijkverzwaring die de ons nog resterende vronweide heeft gehalveerd. Maar ook over het kamp en wat daar allemaal voor mensonterends is gepasseerd, over het door valse romantiek gecamoufleerde zware leven en over de bekrompenheid van de jaren vijftig.

Al deze vage beelden brengen het vron van Jan Campert niet dichterbij. Vergane glorie en, wees blij, veel vergaan verdriet.

februari 2006
Jan Kaland

Iets bijzonders te doen?

Wilt u een keer uw verjaardag op een bijzondere manier vieren?

Kom met uw visite naar het museum!

Zoekt u een opvallende locatie voor een bedrijfsbijeenkomst?

Kom met uw gasten naar het museum!

Ook voor de avonden of voor op de dagen dat we eigenlijk dicht zijn.

Informeer bij de balie (0118 570700) naar de mogelijkheden.

Kiwani's

Dank zij een gulle gift van de Kiwani's kan de leiding van de Sterrenclub dit jaar en volgend jaar leuke projecten aanbieden. De kinderen van het atelier zijn

nu bezig met Viking sieraden, Vikingkunst en allerlei gebruiksvoorwerpen. Op de Wasschappelse Vikingendag kunt u de resultaten hiervan

zien. Ook alle andere kinderen kunnen dan in een 'test - atelier' eens proberen hoe het gaat.

Dorpentoernooi

Op woensdag 5 en 12 april is het sportterrein "Prelaat" weer bevolkt met voetbalteams van 19 Walcherse scholen. Woensdag 5 april zijn het 45 jongensteams die vanaf 13.00 de strijd met elkaar aanbinden. Op woensdag 12 april is het de beurt voor 36 meisjesteams. Ga kijken naar dit bijzondere evenement!!

Kralen

De begeleiding van de Sterrenclub zoekt voor het Vikingproject kralen, vliegengordijnen met houten kralen, glimmende knopen et cetera.
Addy Hengst telefoon 572215

Nieuwe eeuwenoude objecten

Stichting Cultureel Erfgoed Zeeland (SCEZ) is een Provinciale organisatie die allerlei taken heeft op het terrein van cultureel erfgoed. Beheer en onderhoud hoort daar bij, evenals ondersteuning in de bedrijfsvoering en communicatie. SCEZ is dus een goede partner voor musea. Het Polderhuis heeft al meermalen gebruik mogen maken van hun kennis en ervaring. Binnenkort komt daar een nieuwe werkrelatie bij: het uitlenen van een aantal nieuwe objecten.

Vanaf 1 april is de collectie in het Polderhuis tijdelijk uitgebreid met een aantal schalen uit de ijzertijd. Veel scherven zijn gevonden in Arne-muiden en later gereconstrueerd tot schalen en potten. Daarnaast heeft het SCEZ ook objecten in beheer van het Zeeuws Genootschap en het Zeeuws Museum. Van die kant uit mogen we binnenkort 2 kannen uit de Middeleeuwen lenen, vanaf 1 april te zien voor het publiek. Ook verschillende Vikingobjecten (na 10 juni te zien) komen via het SCEZ naar het Polderhuis.

Bij de voorbereiding van dit nummer weten we nog te weinig af van de nieuwe objecten. Maar in het komend Polderhuis Blad zullen we uitvoering informatie geven over de nieuwe aanwinsten. Verder zult u iets kunnen lezen over de mensen die met monnikengeduld scherven uitzoeken, schoonmaken en weten terug te plaatsen in een deel van een kom of een schaal.

Museumfeestje

Een kinderfeestje in het museum.... is dat niet duf? Nee, dat wordt heel leuk en gezellig. Vanaf half april bieden we de mogelijkheid aan om een kinderfeestje in het Polderhuis te organiseren. Een speciale werkgroep is nog volop bezig met de plannen en de organisatie. Meer informatie hierover is vanaf 1 april te vragen in het Polderhuis. Mensen die belangstelling hebben om op die feestjes te helpen kunnen zich opgeven bij Nienke Melissen, telefoon 570700. Misschien leuk voor jongeren die in die richting willen gaan leren?

Lenen klederdracht

Zoals ieder weet kan men klederdracht lenen bij Stichting Cultuurbehoud Westkapelle (SCW). Voor het komend zomerseizoen wil SCW de spelregels nog eens op een rijtje zetten. De klederdracht en sieraden worden in principe uitgeleend voor activiteiten waarbij Westkapelle vertegenwoordigd of gediend wordt. Men moet wel minimaal 14 dagen

Oplossing Wie Weet Fotovraag

Het goede antwoord op de vraag uit Het Polderhuis Blad nummer 29 luidt: Het is een zandzuiger en de naam is H.A.M. 203. Uit de goede oplossingen is een winnares getrokken: mevrouw Slaakweg-de Vos De VVV waardebou, beschikbaar gesteld door J. Westerbeke, wordt met de post thuis bezorgd.

voordien een verzoek indienen bij het secretariaat, Beatrixstraat 2 te Westkapelle, telefoon 0118 571685. Na het passen worden er duidelijke en bindende afspraken gemaakt omtrent halen en brengen in Westkapelle Herrijst.

Septemberfeesten 1973 en 1978

In de maand september van genoemde jaren zijn er twee grote feesten in Westkapelle geweest: "750 jaar stad" en "500 jaar dijkwerk". Stichting Cultuurbehoud Westkapelle wil mogelijk een expositie over beide feesten organiseren. De stichting is daarvoor op zoek naar leuke en interessante foto's van de twee evenementen. De originele foto's worden gekopieerd. Heeft u een bijzondere foto en wilt u het aan de stichting uitlenen, neem dan contact op met Ko Gabriëlse, Beatrixstraat 2, 4361 EG Westkapelle. Telefoon 0118 571685

Colofon

Het Polderhuis Blad

Kon. Julianastraat 19, Westkapelle

Tel.: 0118 572301

E-mail: info@polderhuis-westkapelle.com

Website : www.polderhuis-westkapelle.com

Rekeningsnummer 314418334

Redactieleden van deze editie:

Yvonne van Beekhuizen, Ada van Hoof

Gastschrijvers: Lourus Roelse en Jan Kaland

Free-lance medewerker: Jac Pouwelse

Vormgeving

Lianne van Klinken, PROgrafici

0113 257333

Bankrekening: 31.44.18.334

Nummer 31 komt uit eind juni.

Sluitingsdatum voor kopij 31 mei 2006